

на 20-и полкъ се премѣсти напредъ, въ чифлика Теке, на 45-и полкъ — южно отъ Теке и отъ шосето, а на 46-и полкъ — на самото шосе.

Тоя день къмъ 2 ч. сл. пл. пристигна и влѣзе въ боя и 1-а бригада отъ 3-а Балканска дивизия. Лѣкаритѣ на 11-и и на 24-и полкове откриха превързваченъ пунктъ западно отъ с. Теке.

Дивизионниятъ лазаретъ продължи да работи въ Бунаръ Хисаръ и въ Йено. Полскитѣ болници на 19-и октомврий се върнаха и се откриха както следва: 1-а и 4-а—въ Йено, 2-а—въ Инжекларъ, 3-а—въ Бунаръ Хисаръ. Останалитѣ полски и 1-а полуподвижна болници работѣха въ Лозенградъ, а 2-а полуподвижна—въ Кайбиляръ.

На 20-и октомврий, съ напредването на дивизията, премѣстиха се напредъ, въ с. Пуралия, само превързвачнитѣ пунктове на 11-и, 24-и и 46-и полкове. Останалитѣ санитарни учреждения отъ дивизията останаха на мѣстата си.

На 21-и октомврий боятъ престана. Дивизионниятъ лазаретъ се събра въ Бунаръ Хисаръ, а 2-а полска болница отъ Инжекларъ отиде въ Йено, въ помощъ на 1-а и 4-а полски болници. Всички останали учреждения останаха на мѣстата си.

Изобщо, шестдневнитѣ бойове на 5-а дивизия около Бунаръ Хисаръ се характеризиратъ съ голѣмото число ранени въ кратко време и движението на санитарнитѣ учреждения напредъ и назадъ, поради колебанията на боя. При тия условия бѣше мжчно да се даде на раненитѣ една навременна и ефикасна помощъ, нито пъкъ можеше да се води предвидената статистика на лѣкуванитѣ.

Пренасянето на раненитѣ отъ бойното поле до превързвачнитѣ пунктове ставаше съ сръдствата на последнитѣ. Колитѣ на дивизионния лазаретъ и на санитарната рота ги пренасяха до Бунаръ Хисаръ. Много отъ раненитѣ, които можеха да вървятъ, избѣгваха преднитѣ превързвачни пунктове и се явяваха направо въ дивизионния лазаретъ, въ Бунаръ Хисаръ, или въ Яна (Йено), въ полскитѣ болници. Нѣкои отъ тѣхъ навлизаха въ първата отворена кѣща и оставаха тамъ, докато ги откриятъ санитарнитѣ власти. И нѣкои отъ офицеритѣ вършеха сѣщото. Тѣ по разни начини се снабдяваха съ коне и съ коли и пжтуваха къмъ Лозенградъ. Това още повече затрудни отчетността, която и безъ това не се водѣше точно въ полковитѣ превързвачни пунктове. По тая причина и въ първитѣ сведения на частитѣ числото на безъ вестъ пропадналитѣ е твърде голѣмо, а по-късно значително намалѣ.